

ske, og gav Udtryk for sin stærke Tvivl om Muligheden for at etablere et saadant Forhold. Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at det ikke maa være vanskeligt at skabe dog nogen Mulighed for Tilbagebetaling af en Del af det Tab, Sparerne i en Del af de sammenbrudte Banker har lidt. Det maatte ikke være uoverkommeligt. Hvis man satte den Præmie, Bankerne skal betale til Fondsen, til det dobbelte af det, der er det ordinære i de to første Aar, og man saa indskrænkede sig til at dække Sparerne Halvdelen af deres Tab, men ikke udover 70—80 pCt. af deres Indlaan, vilde der sikkert kunne skabes en tilstrækkelig Baggrund for en saadan Erstatning. Og skulde det vise sig, at det ikke var tilstrækkeligt, maa man jo haabe, at det vil kunne lykkes at stemme Statsmagten gunstigt, saaledes at der maa være Mulighed for til Sagens Gennemførelse at erholde et mindre Tilskud fra Staten. Jeg gaar ud fra, at dette ikke maa være umuligt, da der i det Udvalg, som var nedsat angaaende Lovforslaget om Hjælp til nødstedte Sparere, var aldeles overvejende Stemning — kun et enkelt konservativt Medlem gik imod det — for paa en eller anden Maade at komme de nødstedte Bankers Sparere til Hjælp, og da den højtærede Erhvervsminister selv var Medlem af dette Udvalg og saaledes ogsaa selv paa visse Betingelser kunde tænke sig at gaa med til en saadan Bestemmelse, maa jeg gaa ud fra, at det ogsaa vil kunne lade sig gøre.

Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, udtalte sig udførligt om en Arbejdsmand, som med en Opsparing af 7 Kr. om Ugen over en længere Periode nu maatte se, at en stor Del af den saaledes opsparede Kapital gik til Grunde. Et saadant Tilfælde er jo ikke enestaaende. Der er netop ved Sammenbrudet af den Bank, han omtalte, Tusinder af smaa Sparere, som mister en stor Del af deres indskudte Kapital. Men jeg kan anføre et Tilfælde, som er mere tragisk end det af det ærede Medlem omtalte. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, nævnte forskellige Banker, som var brudt sammen, og hvis Sparere man kunde komme til Hjælp paa den af ham tænkte Maade, men han glemte en enkelt Bank, nemlig Thurø Bank, som ogsaa var inde under det ovennævnte Lovforslag. Da denne Bank brød sammen, var der ansat en Bankkasserer derovre, som var en paa Øen vel anset Mand, en tidligere Skibsfører, der var Medlem af Sogneraadet. Han blev senere, efter at Sammenbrudet var sket, gennem Sagsanlæg dømt til

at udrede en Erstatning paa 36 412 Kr. med paaløbne Renter. Denne Dom fik Manden, fordi den Bankdirektør, der havde begaaet Besvigelserne i Banken, havde paaført en Meddelelse til Landmandsbanken om Forstærkning af Bankens Depot en Post paa 40 000 Kr. Aktier, efter at Kassereren havde underskrevet Meddelelsen. Da den, der havde deponeret de 40 000 Kr. Aktier i Thurø Bank, anlagde Sag mod Bankkassereren, blev Bankdirektøren, der paa det Tidspunkt var Forbedringshusfange, ført som Vidne, og paa denne Mands løgnagtige Vidneforklaring blev Bankkassereren dømt til at udrede denne Erstatning paa 36 412 Kr. Det bevirkede, at Bankkassereren gik konkurs, alle hans Ejendele blev solgt, han maatte nedlægge sit Mandat som Medlem af Sogneraadet og i sin høje Alder paa ny gaa til Søs som Skibsfører. Dommen faldt den 31. Maj 1922, men i Februar 1924 blev Bankkassereren, der da var Skibsfører og laa med sit Skib i Sandefjord i Norge, efter Ordre fra Dommeren i Sunds-Gudme Herreder hjemkaldt, fordi Bankdirektøren i Forbedringshuset nu havde tilstaaet, at hans Vidneforklaring var løgnagtig, idet han havde paaført Meddelelsen til Landmandsbanken de 40 000 Kr. Aktier, efter at Bankkassereren havde underskrevet Meddelelsen. Manden maatte saa rejse hjem fra Sandefjord og selv bekoste Udgifterne ved sin Hjemrejse og Udgiften ved at sende en ny Kaptajn op at føre Skibet efter hans Hjemrejse. De Udgifter, som saaledes blev paalagt Manden alene gennem Sagsomkostninger, ved hans Konkurs og ved Hjemrejsen fra Norge, andrager 10 489 Kr. Jeg ser her bort fra, at Manden ikke senere har kunnet komme ud at sejle, at der ikke har været Lejlighed for ham til atter at faa en Stilling som Kaptajn, men han har maattet gaa arbejdsløs hjemme. Han har indsendt et Andragende til Justitsministeriet om Erstatning, som han formentlig maatte kunne opnaa ved Anvendelse af Loven om uforskyldt Varetægtsarrest, og dette Andragende vil jeg gerne herfra give min bedste anbefaling, saaledes at der kan være Mulighed for, at Manden kan faa en Del af sine tabte Penge tilbage. Jeg tænker ikke her paa de Penge, han har tabt i Banken ved Sammenbrudet, og som var hans Formue, men de Penge, som han har tabt ved den Sag, som har været paaført ham, ved hans Konkurs og Hjemsendelse, altsaa dette Beløb paa 10 489 Kr. Den højtærede Erhvervsmini ter udtalte, at det ikke kunde være Statens Pligt at træde til, fordi en Bank bryder sammen